

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף ט"ז למסקנא

דף ט"ז ע"א

א. הבהמה אינה מועדת ליגח או ליגוף או לשוך או לרבוץ או לבעוט. עשתה כן שלשה פעמים, הרי היא מועדת. והשן מועדת מתחילתה לאכול את הראוי לה, וכך רגל לשבר בדרך הילוכה.

ב. שור תם שהזיק ברשות הניזק, לרבי טרפון משלם נזק שלם, ולחכמים חצי נזק.

ג. בהמה שרבעה על פכים גדולים, משלמת חצי נזק, שאין דרכה בכך. ואם רבעה על פכים קטנים, י"א שדרכה בכך ומשלמת נזק שלם כרגל. וי"א שאין דרכה בכך, ומשלמת חצי נזק כקרן. ואם מיעכה אותם מן הצד בינה לבין הכותל, דרכה בכך ומשלמת נזק שלם.

ד. הזאב הארי והדוב והנמר והברדלס (צבוע זכר) והנחש, מועדים אפילו בנשיכה ובכל נזקין, ובעלים שלהם משלם נזק שלם. רבי מאיר מוסיף גם צבוע נקיבה. לרבי אלעזר בזמן שהן בני תרבות אינם מועדים, והנחש מועד לעולם.

ה. צבוע זכר לאחר שבע שנים נעשה עטלף, עטלף לאחר שבע שנים נעשה ערפד, ערפד לאחר שבע שנים נעשה קימוש, קימוש לאחר שבע שנים נעשה חוח, חוח לאחר שבע שנים נעשה שד. שדרו של אדם שלא כרע במודים נעשה נחש לאחר שבע שנים.

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

דף ט"ז ע"ב

א. ארי שדרס ואכל מחיים ברשות הרבים, פטור, שדרכו בכך, ודינו כשן ברשות הרבים. ואם טרף והרג ולאחר מכן אכל, חייב, שאין דרכו בכך. ואם הרג כדי להצניע, כגון בשביל גורותיו, דרכו בכך, ופטור (ברשות הרבים).

ב. וכן חיה שנכנסה לחצר הניזק, טרפה בהמה להניח, או שדרסה ואכלה, משלמת נזק שלם. שדרכה בכך. ואם טרפה ואכלה, משלמת חצי נזק.

ג. תם משלם חצי נזק מגופו, ומועד משלם נזק שלם ממעולה שבנכסיו.

ד. וַיִּשְׁכַּב יַחְזַקְיָהוּ עִם אָבִתָּיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּמַעְלֵה קְבָרֵי בְנֵי דָוִד (דברי הימים ב' לז לג), שקברוהו אצל דוד ושלמה שהם מעולים במשפחה.

ה. וַיִּשְׁכְּבוּהוּ בְּמִשְׁכַּב אֲשֶׁר מִלֵּא בְּשָׁמַיִם וְזִנִּים (סס טז יד, זכאסא מלך יהודה), י"א מינים מינים של בשמים, וי"א בשמים שכל המריח בהן בא לידי זימה.

ו. 'כִּי כָרוּ שׁוֹחָה לְלַכְדָּנִי וּפְחִים טָמְנוּ לְרַגְלֵי' (ירמיה יח כז), י"מ שחשדוהו לירמיה מזונה, וי"א שחשדוהו מאשת איש. 'וְאַתָּה ה' יַדְעֶתָ אֵת כָּל עֲצָתְךָ עָלַי לְמוֹת' (סס כג), שחשדוהו מאשת איש שיש בה חיוב מיתה. ולסובר שחשדוהו מזונה, שהשליכוהו לבאר טיט. 'וַיְהִי מִכְשָׁלִים לְפָנָיִךְ בַּעַת אַפְּךָ עֲשֵׂה בָהֶם' (סס), שביקש ירמיה מהקדוש ברוך הוא, שגם בשעה שעושים צדקה, יכשלו בבני אדם שאינם מהוגנים, כדי שלא יקבלו עליהן שכר.

דף ט"ז ע"ב

אומצ יקרי!

דיוח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il